

Motivi umetnosti in ljubezni v odlomkih:

☉ ČE NI STARIH, JE TREBA NAPLESTI NOVE ZGODBE

- 🌈 Tukaj se kaže motiv umetnosti v nekdanjem Matjaževem ustvarjanju. Ko je bilo ustvarjanje zanj nekaj idiličnega in povezanega z izjemnimi umetniškimi produkti takratnega časa. Ravno obratno od sedanjosti.

Generacije mladih ustvarjalcev so si zato dale duška na alternativnih odrih...

- 🌈 Posebni motivi ljubezni med osebami niso izpostavljeni, se pa ljubezen kaže v Matjaževem odnosu do preteklega ustvarjanja

Načeloma sem raje delal v eksperimentalnih teatrih, skupine ki so ustvarjale predstave v njih, so se zbirale okrog posameznih projektov, požrtvovalnost in energija sta bili izjemni.

☉ DNEVNIK IN DRUGE NEJASNOSTI

Zapis v dnevniški obliki, kjer so bežno opisani posamezni dnevi z Mitjinega stališča.

- 🌈 Motivi umetnosti: »..umetno resničnost.., ..kloniranim stajam občudovalcev.., Še vedno boljše, kot da bi postal Slovenian Psycho,...se slinil kot polž....

☉ ZLATI DELIŠES ZA SOPIHAJOČEGA ADAMA

- 🌈 Motivi umetnosti: »Med Finžgarjevo hišo, Groharjevo ulico in cerkvijo se zapletem v časovno zanko, Boš nocoj tekel maraton? Samo častni krog, rečem, Pred Saxom se trendovski izgubljeni borijo za žulj na nogah, za milimetrsko pravico do omame....,, Ko pesniki umolknejo, se azurnookica ozre vame, spregovori polnost sveta, jo dopolnim, a v mojem svetu je nekaj gorjupega, peklečega, neprizanesljivo osovjnega, še sreča, o Cankar, da se pred nama oglasi reka s svojim božajočim šumljanjem, da zadehtijo vrbe ob njenem bregu, V trebuhu krošnje je zavekal slepi krt, razpadli mrtvec v krsti kuje nov načrt, okrog cerkve, katere severovzhodni vogal je hladen pozimi in poleti, zavijem proti klubu, prek dvorišča, posutega s peskom, in nanovo urejenega prizidka vstopim v staro dvoranico, v kateri se od kdove kdaj ni nič spremenilo in v kateri so od kdove kdaj nastopali glumači in muzikantje, ki so bili za mondene mestne dvorane ali preveč drzni ali premalo poznani.

- 🌈 Motivi ljubezni: » Ko hodim ob usahli strugi rečice, ki je bila Ganges mojega otroštva, imam občutek, da bom stopil čez prozorni prag in se znašel v Calvinovih Le citta invisibili, Kakor najina ljubezen, nastja, sožitje razhajanja, metamorfozna šipka, ti si cvet jaz sem trn, kakor čudovita slika Ovidovih presnavljanj, kjer podvodno protje vsrka moč pošasti in se ob stiku z Meduzino glavo spremeni v korale.